

MOCZYDŁO (3) *sb n*

Oba o jasne.

sg N moczydło (3). ◇ [pl A moczydła.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Miejsce podmokłe, bagno, trzęsawisko; palus BartBydg (2) : palus, kaluza, terra viscosa vel aquam ferrens, mocydlo vel vythok BartBydg 106, 106.*

2. *To, co bywa moczone; tu: lyko (1) : Liber corticis pars interior, Das inwendig baß Motzydło. Murm 104; [Liber (modczydlo) ... est interior tunica vel pars corticis que ligno adheret Glosy I nr 48/161].*

3. *[Sztucznie wykopany dół z wodą: Moczydła iákowe miewać dla zágnaiánia gnoiu Cresc 1571 X3, 84.*

Szereg: »moczydła albo kałuże«: iże oraczom/ przy tymto mieścu gdzie gnoy chcą czynić/ potrzebá miewać moczydła álbo iákíe káluże. Cresc 1571 79].

Synonimy: 1. bagno, błoto, kaluza, ługowisko, trzęsawica; 3. dół.

Cf MOCZAR, MOKRADŁA, [MOKRADLINA], MOKRADLŃIA, MOKRADŁO, [MOKRWA], MOKRZ, MOKRZYNY, MOKRZYSKA

TZ